

Susanne Branner Jespersens tale i anledning af LGBT+ Danmarks 73-årsfødselsdag

Taler

Susanne Branner Jespersen
Sekretariatschef for LGBT+ Danmark.

Dato

23. juni 2021

Sted

Amager Strandpark,
København

Omstændigheder

LGBT+ Danmark blev grundlagt d. 23. juni 1948 og kunne i 2021 fejre 73 års fødselsdag. Begivenheden var en kombineret fødselsdagsfest og midsommerfejring.

Velkommen til LGBT+ Danmarks fødselsdag! Jeg håber, I har fået kage og noget at drikke. Hvor er det dejligt at se så mange samlet igen.

Det har været et svært år for mange – og også udfordrende at navigere rundt i som forening. Samtidig er der mange, for hvem dette års online-hed har betydet større tilgængelighed og større mulighed for at deltage, og jeg håber, vi kan holde fast i de kommende år i de bedste af de erfaringer, vi har gjort os med det. Personligt er jeg i dag utrolig lettet over, at det lysner – at samfundet åbner op – og at vi i dag kan mødes rundt om bålet for endnu engang at fejre ikke alene Skt. Hans, men også LGBT+ Danmarks fødselsdag. Jeg håber, I føler jer trygge ved at være her. Og også mærker en spirende glæde over dén helt særlige energi, der kan opstå, når man ikke kun er sammen på afstand, men sammen helt konkret og fysisk.

Vores forening bliver i dag 73 år, og i dagens anledning kan man købe vores limited edition plakat som opsummerer de sidste 7 årtiers udvikling i LGBT+-rettigheder i Danmark. Dén vil jeg selvfølgelig opfordre jer til at få én af! 73 år er noget af en bedrift, når man tænker på, med hvilken energi vi har fødselsdag.

Vi er en forening i kraftig vækst og med fuld knald på udvikling af tilbud, efterspørgsel efter viden og lokal tilstedeværelse, eksponentiel stigning i henvendelser om samarbejder og med en dedikeret energi på at udfylde dét formål, vi er sat i verden for – nemlig at kæmpe for lige rettigheder og muligheder for mennesker, der bryder med normerne for køn og seksualitet.

Og vi er nået langt her. Sidste år i august kom regeringen med et forslag til 10 nye lovforslag, som vi nu venter på bliver fremsat – de fleste af dem forhåbentlig i næste folketingssamling, altså her i 2021-2022. Med dem får vi indført et generelt forbud mod diskrimination på baggrund af kønsidentitet, køns karakteristika og seksuel orientering – og vil dermed nyde samme beskyttelse som alle andre, uanset om vi søger en bolig, er på arbejde eller går på gaden. Der kommer også en skærpelse af loven om hadforbrydelser. Derudover forventer vi en lov om nemmere registrering af juridisk forældreskab til mødre, at transpersoner, der er forældre, bliver anerkendt som det køn, de er, en afskaffelse af betænkningstid for juridisk kønsskifte for voksne og indførelse af juridisk kønsskifte for børn og unge.

Der er mange ting, vi stadig gerne vil have forbedret – særligt forhold for kønsdiverse personer i sundhedssystemet, forholdene for familier med to fædre eller med mere end to forældre, og at få arbejdet for en generelt bedre mental sundhed for alle LGBT+-personer i Danmark – herunder med særligt fokus på børn, unge, bi/panseksuelle og kønsdiverse personer. Det er alt sammen på vores radar.

Særligt på trivelsområdet opleves det ofte som om, der er langt igen. Én ting er rettigheder – en anden ting er anerkendelse og tryghed i de sociale fællesskaber, vi alle sammen er en del af til hverdag.

Vi har selv tidligere på året publiceret en rapport med ret nedslående tal for manglende trivsel blandt landets LGBTQ+-elever – hvor man kan gange mistrivsel med 6 i forhold til de generelle tal. I år oplever vi det også med det stigende fokus, der har været – og bør være – på homo-, bi- og transfobi i sport. Hver femte LGBT+-person føler sig ikke inkluderet i danske sportsfællesskaber og mere end hver 4. har oplevet diskrimination. 37% af hele den danske befolkning oplever, at der tales nedsættende om LGBT+-personer på deres arbejdsplads. Der er rigeligt at tage fat på.

Og samtidig er der ingen af de rettigheder, vi har eller nu ser ud til at få i Danmark, som jeg tænker, at vi kan tage for givet. I disse dage er jeg i stigende grad eftertænksum i forhold til den udvikling, vi ser, hører og mærker omkring os i verden.

Bare kig på udviklingen i lande som Polen og Ungarn, og i lande så tæt på som England og Sverige – rettigheder man én gang har fået, er også rettigheder som kan tages fra én. Ungarn har vedtaget en lov, der forbyder LGBT+-indhold i skolen eller børne-tv. Sidste år forbød Ungarn juridisk kønsskifte. I Polen er der indført LGBT+-frie zoner. Medlemslande i dét værdifællesskab som EU også er, har givet grønt lys til at diskrimination, had og forskelsbehandling kan florere. I USA, England og Sverige er der i år sket alvorlige tilbageslag for særligt unge transpersoners ret til kønsbekræftende behandling – flere steder med direkte ulovliggørelse af behandlingsmuligheder.

Anti-kønsbevægelsen, som er global og sammensat af lige dele konservative politiske og konservative religiøse kræfter, er reel, og vi er dem, de retter deres energi imod. Der er også i Danmark et stigende antal offentlige røster, der betvivler vores relevans og stiller spørgsmålstejn ved vores eksistensberettigelse. I den stemning kan man godt miste modet.

Men jeg har masser af håb for fremtiden. Jeg får dagligt håb for, at det går i den rigtige retning. Vi oplever som aldrig før, at vi er relevante og nødvendige, og at vores arbejde er værdsat og bliver påskønnet. Vi bliver ugentligt ringet op af skoler, lærere, pædagoger, ansatte i sundhedssektoren og andre, der møder LGBT+-personer i deres dagligdag og begynder at opdage, at de måske har et videnshul, og som rækker ud for at få kvalificeret sparring og viden. Vi får et stigende antal henvendelser i vores rådgivninger i København, Aarhus og Aalborg af folk, der bagefter er lettede og glade over at have fået relevant hjælp. Vi har AURA-frivillige rundt om i hele landet, som styrer trygge mødesteder for andre unge. Vi har besøgstjeneste for ældre, og samtalegrupper for transpersoner. Vi har Nordens største LGBT+ bibliotek. Vi åbner snart dørene for et regnbuehus i Vestergade med tilbud til regnbuefamilier, kreaværksted, café-fællesskab og andet.

Andre organisationer vil lave samarbejder, og jeg oplever virkelig, at mantraet "nothing about us without us" i stigende grad anerkendes og respekteres. Og sådan skal det være. Nothing about us without us.

LGBT+ Danmark er nemlig ikke kun en politisk organisation, der arbejder for lovændringer og rettigheder. Vi er et fællesskab, et frirum og en støttende skulder til at læne sig op ad, når samfundets normer gør grundlaget svært at finde fodfæste på. Vi er også til for bare at have et sted at være sammen med

andre, der er ligesom os selv – et fællesskab for alle, der bryder med normer for køn og seksualitet, og hvor det ikke altid er dét, der fylder – men hvor det bare tit kan være så rart at vide, at her skal man ikke forklare noget. Her skal man ikke forsvare noget. At I er her i aften, viser jo, at et sådant fællesskab og frirum skal vi blive ved med at være. I rigtig mange år endnu.

Jeg håber, I får en dejlig aften i hinandens selskab – glædelig midsommer!

Kilde

Tilsendt fra taleren.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale, Regnbuebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/susanne-branner-jespersens-tale-i-anledning-af-lgbt-danmarks-73-arsfodselsdag>